

Vážení čtenáři, opět je tu podzim a dostáváte druhé číslo Newsletteru LERIKA. I tentokrát jsme se vynasnažili, abychom připravili čtení, které Vám přinese užitečné informace a snad Vás i trochu pobaví.

Hlavním tématem je zásadní novela zákoníku práce, o které se hovoří už několik let. Původně měla vstoupit v účinnost v polovině letošního roku, ale její příprava a schvalování se opakovaně zdržely, takže vychází ve sbírce zákonů až v těchto dnech. Nicméně konečný text již známe, takže s ním můžeme pracovat. Předpokládám, že se k tomu tématu budeme ještě opakovaně vracet – jak budou postupně publikovány prováděcí předpisy a jak se ustálí praxe úřadů.

Doporučuji pozornosti čtenářů i článek o „kníženkách“, které bude možné vydávat zaměstnancům od začátku příštího roku. Nová zákonná úprava znamená, že firma může zaměstnancům proplácet soukromé knihy, a to i knihy dětské. Ačkoli se nejedná o daňově uznatelný náklad, je poskytování takového benefitu pro organizaci i zaměstnance výhodnější než vyplacení finanční odměny. Pro mnohé to

může být příležitost zamyslet se nad tím, zda systém odměňování neposkytuje prostor pro další daňovou optimalizaci.

Kolega připravil článek o sporu profesionálního fotbalisty Martina Lafaty se správcem daně. Sportovec se musel odvolat až k Nejvyššímu správnímu soudu, ale svou při vyhrál. Znamená to, že řada dalších sportovců nyní může podat dodatečné daňové přiznání a požadovat nazpět část již zaplacených peněz. Nicméně ještě významnější je potvrzení obecnějšího principu – pokud předpisy neupravují určitou oblast naprosto jednoznačně, má daňový poplatník právo zvolit tu variantu, která je pro něj nejvýhodnější. A pokud má správce daně jiný názor, vyplatí se předložit záležitost soudu.

Také další text se týká rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, tentokrát o tom, že DPH se v některých případech nezahrnuje do základu daně pro výpočet daně z nabytí nemovitých věcí. Opět to otevírá možnost pro podání dodatečného daňového přiznání. Což je nejspíš ještě zajímavější, protože těch, kdo v posledních letech kupovali nemovitosti, je přece jen více než profesionálních fotbalistů.

Myslím, že to vše dobře ilustruje cíl našeho snažení. Být nejen tím, kdo své zákazníky zbaví starostí s účetnictvím, mzdovou agendou a nepříjemnými požadavky

Obsah čísla

- Co přináší novela zákoníku práce
- DPH při výpočtu daně z nabytí nemovitých věcí
- David Lafata vs. finanční správa
- Nový firemní benefit – poukázky na knížky
- Anekdoty
- Miminko Kubík

úřadů, ale být také tím, kdo pomáhá důsledně využívat všechny legální příležitosti k minimalizaci daně.

Pochopitelně jsme nevynechali ani osobní oznámení a tipy. Co se může stát, kdy jedou stejným vlakem tři účetní a tři inženýři? Přeji Vám tedy příjemné čtení. A také Vám přeji, aby Vám pro samé pracovní věci neutekly poslední teplé podzimní dny, shrabování listů nebo jiné příjemné zahradní práce. Prostě, ať se vám daří užívat si života.

Monika Borkovcová

CO PŘINÁŠÍ NOVELA ZÁKONÍKU PRÁCE

Větší ochrana zaměstnanců, složitější administrativa a některé nejasnosti – tak by se daly shrnout hlavní změny

Dlouho připravovaná novela zákoníku práce měla původně vejít v účinnost už 1. 7. letošního roku. Zpoždění v legislativním procesu ale způsobilo, že dosud nebyla vyhlášena ve sbírce zákonů a účinnost je tudíž předpokládána od začátku roku 2018. Definitivní znění podepsal prezident republiky až 4. září. Není ještě zcela jasné, jakým způsobem budou úřady některé body interpreto-

vat a nejsou známy ani prováděcí předpisy. Nicméně mnoho podstatného je možné říci už dnes.

Dovolená

Konečně bude zase možné legálně převádět dovolenou do

dalšího roku. Ovšem pouze za předpokladu, že již byly vybrány čtyři týdny (nebo šest týdnů ve školství), resp. odpovídající počet hodin. Nově se totiž dovolená nebude počítat na dny, nýbrž na hodiny. Mění se také to, že překážky v práci na straně zaměstnance (dočasná pracovní neschopnost, karanténa, ošetřování dítěte apod.) nemají za následek zkrácení nároku na dovolenou, pokud nepřesáhnou celkem 20 pracovních dnů.

„Pro vrcholové řídicí zaměstnance nebudou platit omezení co do délky pracovní doby, přesčasů, nebudou se na ně vztahovat ustanovení o odpočinku mezi směnami...“

Kategorie expertů a vrcholových manažerů

Zákon nově zřizuje zvláštní kategorii zaměstnanců, které označuje jako „vrcholové řídicí zaměstnance.“ Do této kategorie se zaměstnanec dostane tím, že uzavře příslušnou dohodu se zaměstnavatelem. Podmínkou ovšem je, aby:

- se jednalo o člena statutárního orgánu nebo přímo podřízeného člena statutárního orgánu;
- byl odměňován takovou smluvní mzdou, že mu bude každý měsíc vypláceno alespoň 75 000 korun.

Pro tyto vrcholové řídicí zaměstnance nebudou platit omezení co do délky pracovní doby, přesčasů, nebudou se na ně vztahovat ustanovení o odpočinku mezi směnami, nebudou dostávat příplatky za práci ve svátek atd.

Převedení na jiný druh práce

Dosavadní úprava umožňuje, aby byla zaměstnankyně, která se vrací po rodičovské dovolené, jednostranně převedena na jinou práci. Nově to bude možné pouze s jejím souhlasem. Výjimku představují mimořádné situace typu kalamity, hrozící nehody apod.

Další změna se týká institutu převedení na jinou práci. Nově se bude muset jednat o práci „vhodnou,“ tedy takovou, která je uvedena pracovní smlouvě. V opačném případě bude zapotřebí dohody mezi zaměstnavatelem a zaměst-

nancem a písemného dodatku k pracovní smlouvě. Odmítne-li zaměstnanec vhodnou práci, bude se to pokládat za překážku na jeho straně a nebude mu náležet mzda. Výjimku představují živelné katastrofy a podobné výjimečné události.

„Kolektivní smlouva může zavést tzv. konta pracovní doby, která umožní pružně prodlužovat a zkracovat pracovní dobu podle aktuální potřeby.“

Pomoc propuštěným

Při hromadném propouštění bude zaměstnavatel povinen zpracovat tzv. sociální plán pomoci obsahující opatření ulehčující situaci propuštěných zaměstnanců. Předpokládá se, že nový institut bude fungovat podobně jako v Německu či Rakousku, kde podobná povinnost existuje již dlouho.

Konto pracovní doby

Kolektivní smlouva (nebo vnitřní předpis zaměstnavatele, nepůsobí-li v organizaci odbory) může zavést tzv. konta pracovní doby, která umožní pružně prodlužovat a zkracovat pracovní dobu podle aktuální potřeby. Samozřejmě za předpokladu dodržení celkového počtu odpracovaných hodin, povinných přestávek a dalších náležitostí.

Eliminace rizika vzniku stresu, obtěžování a násilí na pracovišti

Není ještě jasné, jakým způsobem bude muset být tato oblast pokryta a jak bude posuzováno, jaká opatření jsou dostatečná. Lze předpokládat, že se ještě proběhne řada diskuzí a sporů, do jaké míry má být respektována vžitá kultura jednotlivých pracovišť a jak posuzovat případnou újmu. Můžeme jen spekulovat o tom, že rozhodující slovo bude mít lékařský posudek a že zaměstnavatel bude případně vyzván, aby doložil, že podnikl opatření potřebná k eliminaci zmíněných rizik.

Práce z domova

Novela zákoníku práce reguluje tzv. homeworking a teleworking. Tuto oblast dosud pokrývalo jen stručné ustanovení (§ 317), které konstatuje, že na „zaměstnance, který nepracuje na pracovišti zaměstnavatele“ se nevztahují ustanovení o práci přesčas, přestávkách, práci ve svátky atd. K tomu nově přibývá:

- nárok na proplácení nákladů jako elektřina, připojení k internetu apod. To může být prováděno paušální částkou;
- povinnost zaměstnavatele přijmout opatření, která zabrání izolaci zaměstnance. To může obnášet např. možnost účasti na pravidelných poradách či jiných setkáních;
- povinnost zaměstnavatele zajistit technické a programové vybavení potřebné pro výkon práce, včetně zařízení pro ochranu údajů.

Práce na základě jiné než pracovní smlouvy

Na práci na dohodu o pracovní činnosti a na dohodu o provedení práce se začne vztahovat řada ustanovení, která se dosud týkala jen pracovních smluv. K právu

na minimální mzdu, které již existovalo, přibudou záležitosti jako doba odpovědnosti mezi jednotlivými směnami a zákonné přestávky.

Vedle toho všeho zavádí novela i některé další změny, které mohou

na první pohled působit nenápadně, ale které mohou mít významný praktický dopad. O tom všem budeme informovat v dalších číslech Newsletteru LERIKA.

Vladimíra Brožíková

DPH PŘI VÝPOČTU DANĚ Z NABYTÍ NEMOVITÝCH VĚCÍ

V posledních měsících proběhla řada událostí, které v důsledku znamenají, že někteří z těch, kdo v posledních třech letech danili prodej nemovitosti, mohou podat dodatečné daňové přiznání a požadovat nazpět část již zaplacené daně z nabytí nemovitých věcí. Nejasnosti ovšem přetrvávají a je možné, že bude muset opět rozhodovat Nejvyšší správní soud.

Změna stanoviska Finanční správy

Jak čtenáři možná vědí, správce daně dosud pokládal DPH za součást daňového základu pro výpočet daně z nabytí nemovitých věcí. Vycházel přitom z důvodové zprávy k zákonnému opatření senátu. V polovině srpna ale Nejvyšší správní soud vynesl rozsudek, kterým ukončil dva roky trvající spor obce Střelské Hoštice ze Strakonicka s tamním

a to i zpětně. To ale ministerstvo financí zpočátku odmítalo. „V současné době je pouze zřejmé, že se bude po ukončení daňového řízení vracet daň v daném konkrétním případě, o kterém rozhodoval NSS. Závěry Nejvyššího správního soudu

účely stanovení základu daně akceptovat cenu sjednanou bez DPH pro případy, kdy v období od 1. 1. 2014 do 31. 10. 2016 byl poplatníkem daně z nabytí nemovitých věcí převodce.“

Otazník nad základem daně placené nabyvatelem

Uvedený postup bude Finanční správa aplikovat na otevřené případy, kdy nebyla správcem daně dosud vyměřena daň, případně probíhá odvolací řízení. V již ukončených řízeních mohou poplatníci podat dodatečná daňová přiznání (pokud již neuplynula lhůta tří let umožňující jejich podání). Tuto možnost však Finanční správa explicitně připouští pouze v případech identických s kauzou obce Střelské Hoštice, tedy v těch situacích, kdy poplatníkem daně z nabytí nemovitých věcí je prodávající, plátce DPH.

Otevřenou otázkou zůstává, jak bude Finanční správa přistupovat k případům, kdy je poplatníkem daně z nabytí nemovitých věcí nabyvatel nemovitosti. Přitom je tomu tak, že v období od 1. 1. 2014 do 31. 10. 2016 připouštělo zákonné opatření obě možnosti, zatímco od listopadu 2016 je poplatníkem výhradně nabyvatel. Je tedy poměrně pravděpodobné, že konečnou odpověď bude muset dát opět až Nejvyšší správní soud.

Ivana Ottová

„Otevřenou otázkou zůstává, jak bude Finanční správa přistupovat k případům, kdy je poplatníkem daně z nabytí nemovitých věcí nabyvatel nemovitosti.“

u tohoto případu nelze ihned automaticky vztahovat na všechny obdobné případy a předjímat rozhodování soudů v podobných kauzách,“ znělo v srpnu vyjádření tiskového oddělení Finanční správy. To by znamenalo, že poplatníci v jiných, byť identických, případech by museli absolvovat soudní spory.

Již začátkem září se ale postoj Finanční správy změnil. V informaci publikované na webové stránce Finanční správy jasně zaznívá, že správce daně přizpůsobuje svoji správní praxi rozsudku Nejvyššího správního soudu: „Nově tak budeme při stanovení ceny sjednané pro

„Soud konstatoval, že důvodová zpráva k zákonnému opatření senátu není dostatečně jasným vyjádřením záměru zahrnout DPH do daňového základu.“

finančním úřadem. Rozhodl „po logice věci“, a tedy tak, že není možné platit daň z daně přidané hodnoty, která není vlastním příjmem prodávajícího, ale pouze jakousi průběžnou položkou inkasovanou pro stát. Soud konstatoval, že důvodová zpráva k zákonnému opatření senátu není dostatečně jasným vyjádřením záměru zahrnout DPH do daňového základu.

Ačkoliv se v tom případě jednalo jen asi o 3 000 korun, stejné pravidlo by mělo být aplikováno na všechny ostatní případy prodeje nemovitostí,

DAVID LAFATA VS. FINANČNÍ SPRÁVA 1:0

Odpískáno. Konec. I přesto, že se výsledek nerodil lehce, David Lafata nakonec opět skóruje a po těžkém boji vítězí. I tak by se dalo vyjádřit, při využití sportovní terminologie, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve sporu známého fotbalisty pražské Sparty Davida Lafaty s finanční správou. Když 13. července 2017 vynesl Nejvyšší správní soud pod spisovou značkou 6 Afs 278/2016 – 54 rozsudek ve sporu Davida Lafaty a finanční správy ve prospěch populárního útočníka pražské Sparty, jistě pan Lafata netušil, že to bude na delší dobu jediný pozitivní výsledek v právě probíhající fotbalové sezoně. Spartě, včetně Davida Lafaty, se totiž vůbec nedaří, ale o tom až jindy a jinde. Nás momentálně daleko více zajímá výše zmíněné rozhodnutí soudu, na základě čeho soud rozhodl a co z jeho rozhodnutí vyplývá.

A v čem vlastně tkví jádro sporu?

David Lafata v letech 2011–2013 dosáhl příjmů ze sportovní činnosti na základě smlouvy o spolupráci při výkonu sportovní činnosti a dalších profesionálních smluv. Na základě těchto smluv působil jako profesionální fotbalista hrající za kluby FK Baumit Jablonec, AC Sparta

Praha a rovněž za reprezentaci České republiky. Své příjmy za zmíněná období řádně zdanil v daňových přiznáních a daň odvedl místně příslušnému finančnímu úřadu. Nutno podotknout, že příjmy danil v rámci §7 zákona č. 586/1992 Sb.,

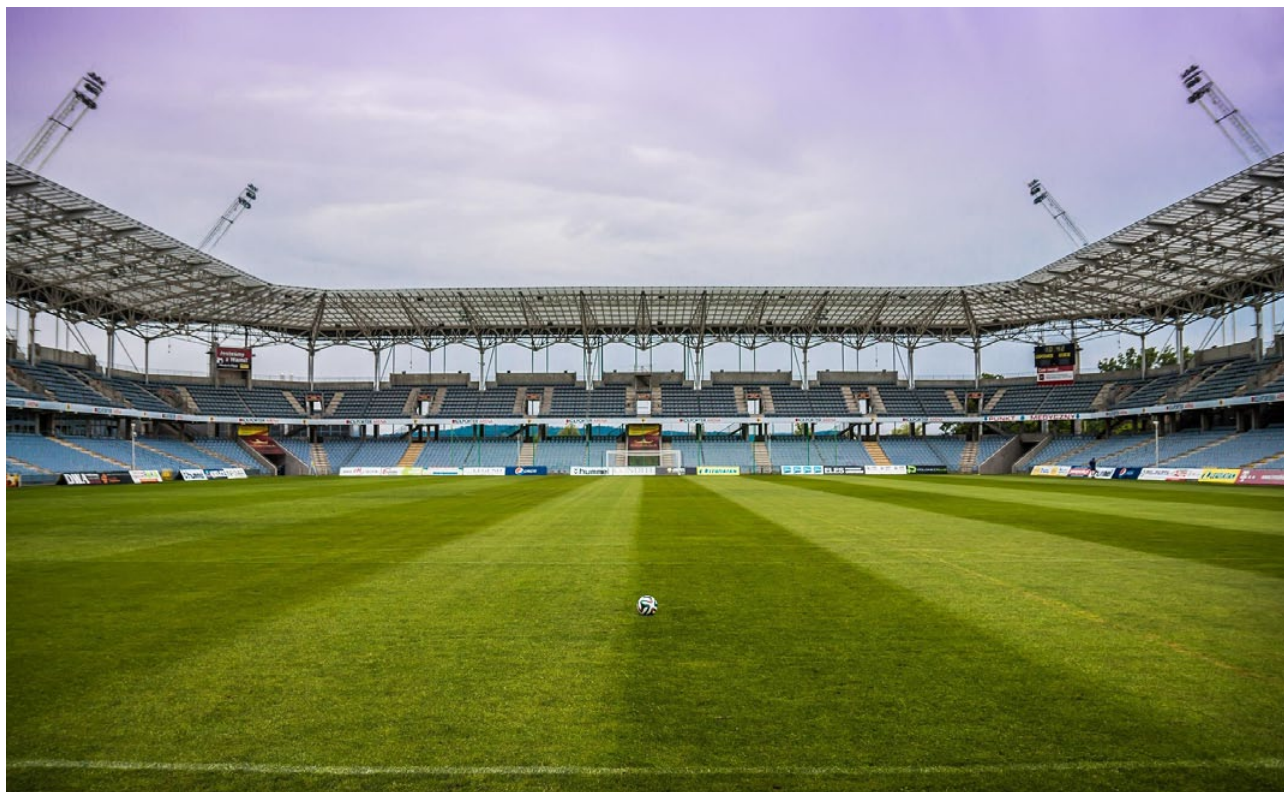
„Všechny instituce totiž rozporovaly samostatnost vykonávané činnosti, avšak v konečném důsledku ponechaly příjmy zdaněné v §7 zákona o daních příjmů (nezávislé povolání), tedy jako příjmy ze samostatné činnosti.“

o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, tedy jako příjmy ze samostatné činnosti. Ke stanovení dílčího základu daně využil možnosti uplatnění paušálních výdajů, a to ve výši 60%, neboť měl na svou „podnikatelskou“ činnost zřízeno živnostenské oprávnění.

Na první pohled nic neobvyklého, pokud tedy upustíme od toho, že čin-

nost profesionálního fotbalisty může bez bližšího zkoumání u někoho navozovat pocit, že se o klasickou živnost, tedy soustavnou činnost provozovanou samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených živnostenským zákonem, nejedná. A to je právě to, o čem tu jde. K takovému názoru, tedy že se nejedná o živnost jako takovou, totiž dospěl postupně místně příslušný finanční úřad, Odvolací finanční ředitelství a rovněž i Krajský soud v Českých Budějovicích. Finanční úřad řekl, že David Lafata jako profesionální hráč fotbalu realizoval svou činnost v rámci fotbalového týmu, tedy sportovního kolektivu, a nejednalo se tak o činnost výkonných sportovců provozovanou samostatně ve smyslu přílohy č. 4, bod 74 nařízení vlády č. 278/2008 Sb., které vymezuje obsahové náplně jednotlivých živností a metodického pokynu Ministerstva průmyslu a obchodu č. 11/2000 (ze dne 27. 12. 2000, č.j. 59928/00/4110) k aplikaci živnostenského zákona v oblasti tělesné výchovy a sportu.

Správce daně, tedy finanční úřad a potažmo i Odvolací finanční ředitelství, v rámci daňové kontroly posoudil příjmy pana Lafaty jako příjmy z výkonu

nezávislého povolání, u kterých je sice také možné využít paušální výdaje, avšak „pouze“ ve výši 40%. Na základě tohoto posouzení pak panu Lafatovi doměřil daň ve výši 870.730,- Kč a rovněž i penále ve výši 174.146,- Kč, v souhrnné částce tedy více než 1 milion Kč. Poměrně vysoká částka i pro člověka s takovými příjmy, jaké má pan Lafata. Pan Lafata je ale bojovník a gentleman nejen na fotbalových trávnicích, ale i v běžném životě a tak doměřenou daň včetně penále rádně doplatil, avšak začal se bránit. A stejně jako na fotbalovém hřišti, kde z pozice útočníka střílí soupeřům góly, neboť pro útočníka je vždy nejlepší obranou útok, tak i v tomto sporu přešel do protiútoků podáním žaloby na Odvolací finanční ředitelství. Nejprve u Krajského soudu, kde ještě neuspěl a následně i podáním kasační stížnosti u Nejvyššího správního soudu, který nakonec rozhodl o jeho konečném vítězství.

Co vlastně řekl Nejvyšší správní soud.

Nejprve poukázal na rozpor v závěrech jak správce daně, tak Krajského soudu. Všechny instituce totiž rozporovaly sa-

Lafaty se ani správce daně a ani Krajský soud nijak nevypořádal a proto Nejvyšší správní soud řekl, že z tohoto pohledu je rozhodnutí Krajského soudu nepřezkoumatelné a dalo by se v podstatě okamžitě zrušit. Trochu si říkám, že je to možná i škoda. Dost by mě zajímalo,

„...se znovu prokázalo, že se vyplatí bojovat s daňovou správou, neházet flintu do žita již po prvním neúspěchu a dotáhnout svůj boj až do konce.“

jak by se k této věci vyjádřil zejména správce daně.

Ve zbytku rozhodnutí však byly úvahy krajského soudu a správce daně plně přezkoumatelné a proto Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí v prvním kroku vyšel z již dřívějších rozhodnutí (např. 2 Afs 16/2011-78,

Ze všech smluv, které pana Lafata uzavřel, jednoznačně vyplývalo, že se jedná o samostatnou činnost. Tímto fakticky Nejvyšší správní soud řekl, že se jednoznačně jednalo o činnost samostatnou, neboť si tak smluvní strany svobodně dohodly.

Dále Nejvyšší správní soud řekl, že definici nezávislého povolání, ani výčet činností, které pod daný pojem spadají, žádný právní předpis neobsahuje, zatímco živností se dle §2 živnostenského zákona rozumí soustavná činnost provozovaná samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených tímto zákonem. Aby byla činnost živností, je nutné kumulativní naplnění výše uvedených podmínek. Dle již výše

„...nelze za daného právního stavu daňový subjekt nutit, aby zvolil ten způsob, který je výhodnější z hlediska fiskálních zájmů státu.“

mostatnost vykonávané činnosti, avšak v konečném důsledku ponechaly příjmy zdaněné v §7 zákona o daních příjmů (nezávislé povolání), tedy jako příjmy ze samostatné činnosti. Trochu paradox, na který již v rámci svých odvolání pan Lafata poukázal. Správce daně neměl ani problém s tím, že pan Lafata odvedl DPH, která, jak všichni víme, je podmíněna uskutečňováním samostatné ekonomické činnosti. S připomínkami pana

2 Afs 20/2012-35), na základě kterých dospěl k závěru, že činnost profesionálních sportovců je natolik neujasněná a právně v podstatě neupravená, že nabízí relativní smluvní volnost v tom smyslu, že hráčská činnost pro sportovní klub může být smluvně zakotvena jak formou samostatné výdělečné činnosti, tak formou pracovní smlouvy, a proto je vždy nutné vycházet z obsahu konkrétní smlouvy, na jejímž základě je činnost vykonávána.

zmíněné přílohy č. 4, bodu 74. nařízení vlády č. 278/2008 Sb., o obsahových náplních jednotlivých živností, je obsahem náplně živnosti volné „Provozování tělovýchovných zařízení a organizování sportovní činnosti“, mimo jiné též činnost výkonných sportovců, případně rozhodčích, provozovaná samostatně a za účelem dosažení zisku a zároveň §3 živnostenského zákona uvádí taxativně činnosti, které živností nejsou. Činnost výkonného sportovce ve výčtu §3 živnostenského zákona uvedena není. Je sice sporné, jestli profesionální fotbalista vykonává činnost vlastním jménem a na vlastní zodpovědnost v „čisté“ podobě, avšak jisté znaky tato činnost vykazuje.

Co je však na výše uvedeném podstatné, je zejména to, že právní úprava připouští činnost výkonného sportovce živnostenským způsobem, aniž by nějak odlišovala činnost v individuálním a kolektivním sportu.

Nejvyšší správní soud na základě všeho výše uvedeného vyslovil ten názor, že **pokud je s ohledem na neujasněnost právní úpravy v zásadě možné vykonávat samostatnou čin-**

nost profesionálního sportovce dle § 7 zákona o daních z příjmů buďto jako živnostenské podnikání nebo jako nezávislé povolání, nelze za daného právního stavu daňový subjekt nutit, aby zvolil ten způsob, který je výhodnější z hlediska fiskálních zájmů státu. Pokud pan Lafata vykonával činnost profesionálního fotbalového hráče jako živnost na základě příslušného živnostenského oprávnění, příjmy z této činnosti představují příjmy ze živnosti a tudíž

byl oprávněn pro zjištění základu daně uplatnit 60% výdajový paušál.

Co říci závěrem?

Předně gratulace panu Lafatovi, že svůj boj dotáhl až do konce a znovu „skóroval“. Pomohl tím nejen sám sobě, ale i ostatním sportovcům, kteří svou činnost vykonávají/vykonávali na základě živnostenského oprávnění a uplatňovali si „pouze“ 40% výdajový paušál, případně uplatnili 60% výdajový paušál

a finanční úřad jim daň nesprávně doměřil. Ti všichni si nyní mohou podat dodatečná daňová priznání a požádat o vrácení přeplatku na dani. Pokud by s dodatečným daňovým priznáním potřebovali pomoci, LERIKA je tu pro ně. To důležitější ale je, že se znovu prokázalo, že se vyplatí bojovat s daňovou správou, neházet flintu do žita již po prvním neúspěchu a dotáhnout svůj boj až do konce. Daním a fotbalu zdar!

Martin Pecka

NOVÝ FIREMNÍ BENEFIT – POUKÁZKY NA KNÍŽKY

Dobrou zprávu pro všechny knihomoly přináší aktuální daňový balíček změn, o kterém vás informovala LERIKA v průběhu jeho celého schvalovacího procesu na stránkách našich Tax News.

Nenápadné ustanovení, kterým se doplňuje výčet zaměstnaneckých benefitů, umožňuje zaměstnavatelům, aby svým zaměstnancům poskytovali příspěvky na tištěné knihy (včetně obrázkových knih pro děti) jako plnění osvobozené od daně z příjmů i od odvodů na sociální a zdravotní pojištění. Podmínkou na straně zaměstnance je, aby se jednalo o nepeněžní plnění.

Poukázka, proplácení účtenky nebo kafetérie

Nápad na knižní poukázky, které by se chovaly obdobně jako známé stravenky, dostal Svaz českých knihkupců a nakladatelů a podpořili jej politici napříč politickým spektrem. Lze proto očekávat, že se v nejbližší době objeví na trhu kromě obvyklých stravenek nebo poukázek typu Flexi Pass i poukázky na knížky, tzv. „knížky“, které zmíněný benefit uve-

„Uvedená nepeněžní plnění mohou být poskytována jak vlastním zaměstnancům, tak jeho rodinným příslušníkům.“

dou do praxe. Podmínkou je vznik široké sítě knihkupců, kteří budou tyto nové poukázky přijímat, nicméně lze očekávat, že právě taková síť vznikne. Právě proto, že vše vzešlo z iniciativy knihkupců. „Věřím, že jak nezávislí knihkupci, tak knihkupecké řetězce se chopí příležitosti a vznikne tak široká síť, kde bude možné tyto knižní benefity čerpat“, řekl k tomu pan Martin Vopěnka, předseda Svazu českých knihkupců a nakladatelů.

Nabízí se však i alternativní způsoby,

jak zmíněný benefit zaměstnancům poskytovat. Jak už bylo uvedeno, musí se jednat o nepeněžní plnění. Znamená to, že zaměstnanec nemůže obdržet přímo finanční příspěvek, byť určený cíleně na nákup knih. To je možné vyřešit tak, že si zaměstnanec vybere a zakoupí knížky u knihkupce sám, následně přinese vše svému zaměstnavateli a ten mu proplatí účtenku (zpravidla půjde o zjednodu-

„...zaměstnanec nemůže obdržet přímo finanční příspěvek, byť určený cíleně na nákup knih.“

šený daňový doklad) jakožto výdaj, který provedl zaměstnanec za svého zaměstnavatele.

Další alternativou, která se v praxi určitě uplatní, je zapojení příspěvku na knihy do systému benefitů poskytovaných v rámci tzv. zaměstnanecké kafetérie, kterou pro zaměstnavatele zpravuje zpravidla 3. subjekt a která umožňuje zaměstnancům čerpat různé benefity až do výše celkového ročního limitu.

Výhodnější než finanční odměna

Podmínkou na straně zaměstnavatele je, že daný příspěvek na knihy musí poskytovat buď na vrub svých nedaňových nákladů nebo ze sociálního fondu či zisku po zdanění. Zaměstnavatel si tedy nesníží daňový základ, zato z tohoto plnění neodvádí žádné zdravotní a sociální po-

jištění. Pokud by stejnou částku poskytli zaměstnancům ve formě např. dodatečného finančního bonusu, ten by mu sice do daňových nákladů vstoupil, zaměstnavateli by ale vznikla povinnost odvést 34% na sociálním a zdravotním pojištění. Jak vyplývá z následujících tabulek, je pro zaměstnavatele i pro zaměstnance výhodnější vyplatit poukázku na knihy než finanční odměnu.

zdravotnických zařízení, pořízení zdravotnických prostředků na lékařský předpis)

- návštěvy mateřské školy (nebo jiné zařízení péče o děti předškolního věku),
- návštěvy knihovny zaměstnavatele,
- návštěvy tělovýchovných a sportovních zařízení,
- návštěvy kulturních nebo sportovních akce.

Vyplacení finančního bonusu a poukázky na knihy – porovnání nákladů na straně zaměstnavatele

	finanční bonus	poukázka na knihy
příspěvek zaměstnavatele	1 000	1 000
odvody za zaměstnance (34%)	340	0
daň z příjmů právnických osob*)	-257	0
celkový náklad zaměstnavatele	1 150	1 000

*) 19% aplikováno na finanční příspěvek i odvody na SP a ZP

Vyplacení finančního bonusu a poskytnutí poukázky na knihy – porovnání odvodů na straně zaměstnance

	finanční bonus	poukázka na knihy
příspěvek zaměstnavatele	1 000	1 000
odvody zaměstnance (11%)	-110	0
daň z příjmů (15%)	-150	0
čistý příjem u zaměstnance	740	1 000

Pro úplnost dodáváme, že obdobný daňový režim jako poukázky na knížky mají v současnosti i další nepeněžní plnění poskytovaná zaměstnavatelem, zejména jakékoli nepeněžní plnění zahrnující příspěvky na:

- vzdělání nebo rekreaci (rekreace je omezena limitem 20.000 Kč ročně),
- zdraví (pořízení služeb nebo zboží zdravotního, léčebného, hygienického a obdobného charakteru od

Uvedená nepeněžní plnění mohou být poskytována jak vlastnímu zaměstnanci, tak jeho rodinným příslušníkům.

Od 1. 1. 2018 se tedy k tomu výčtu přidávají i příspěvky na tištěné knihy, včetně dětských obrázkových knih. Jedinou smutnou zprávou je, že o letošních Vánocích ještě mít knížky nebudeme.

Ivana Ottová

Ve vlaku

Tři inženýři a tři účetní jednou vlakem na konferenci. Na nádraží si každý ze tří účetních koupí svou jízdenku a všimnou si, že inženýři mají dohromady jen jeden lístek. „Jak můžete všichni jet na jedinou jízdenku?“ ptá se jeden z účetních. „Dobře se dívejte,“ odpoví inženýr.

Všichni nastoupí do vlaku. Účetní si sednou na svá místa, ale inženýři zaběhnou na nejbližší záchod a zamknou se tam. Brzy se objeví průvodčí. Kontroluje lístky, a když dojde ke kabině, zaťuká na ni. Dveře se pootevrou, vysune se ruka s jízdenkou, průvodčí ji zkontroluje a pokračuje v obchůzce. Účetní se dívají a ten nápad se jim moc líbí.

Když se pak vrací domů z konference, účetní napadne, že by mohli ušetřit a koupit si společně jen jednu jízdenku. Inženýři si ale nekoupí ani tu jednu. „Jak můžete jet úplně bez lístku?“ ptá se opět užaslý účetní. „Dobře se dívejte!“

Všichni nastoupí do vlaku. Účetní se zamknou do jedné kabinky a inženýři do druhé. Jakmile se vlak rozjede, vyběhne jeden z inženýrů z kabinky a zaťuká na místnůstku, kde se skrývají účetní. „Kontrola jízdenek!“

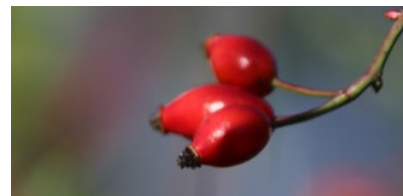
Vše pro pohodlí cizinců

Úvodní věta, kterou slyší zákazník na lince Australského finančního ředitelství:

Jestliže umíte anglicky, stiskněte jedničku. Pokud anglicky neumíte, stiskněte dvojku.

Účetní Janě Hradilové, kterou mnozí z vás znají, se narodil krásný chlapeček Kubík. Světlo světa spatřil 18. srpna odpoledne, měřil 48 cm a vážil 2,7 kila. Blahopřejeme! Ať se daří Kubíkovi i jeho mamince.

Vydává LERIKA Tax & Accounting, s.r.o., Domažlická 1256/1, 130 00 Praha 3, info@lerika.eu
Redakční zpracování Petr Hampl, design Olga Hrdinová, www.atelier-apeo.cz

www.lerika.eu